

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er ikke nogen kendt sag, at Enhedslisten bare vil have så mange regler som muligt.

Jeg vil til gengæld gerne vedkende mig vores medansvar i den her lovgivning. Det er ikke sådan, at vi støtter regeringen i »den slags sager«; vi havde en meget aktiv medleven, og nogle af de ting, som højresiden netop forsøger at få fjernet, var præcis nogle af de ting, vi søgte at få ind. Og derfor vil jeg egentlig godt have, at fru Charlotte Antonsen forholder sig lidt mere præcist til nogle af de eksempler, jeg kom med. F.eks. at antallet af arbejdsulykker er steget fra 1993 til 1996 med 5.000, svarende til 10 pct.; at stigningen især er på butiksområdet, inden for rengøring, inden for servicearbejde, undervisning og institutionsarbejde – det er dér, stigningen er – og at det netop er på de små virksomheder, ulykkerne især finder sted inden for de her områder. Altså, at det er på den type små virksomheder inden for servicepræget produktion, at arbejdsulykkerne finder sted, og at stigningen finder sted dér.

Hvordan vil fru Charlotte Antonsen forholde sig til det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er helt enig med fru Jette Gottlieb i, at der har været en stor stigning i antallet af arbejdsulykker i regeringens tid. Jeg mener så ikke – og det kan fru Jette Gottlieb måske komme herop og dokumentere – at der skulle være en sammenhæng mellem antallet af arbejdsulykker og antallet af papirer, der skal udfyldes. Det får vi jo at se, når det her forslags virkninger trænger igennem.

Hr. Poul Erik Dyrlund er villig til at diskutere ethvert forslag. Men jeg synes, at debatten i dag har båret lidt præg af, at Socialdemokratiet taler udenom. Der bliver jo ikke talt om det, som vi forsøger at tale om med forslaget. Man taler om et eller andet med 25 år, og vi vil bombe tilbage, og hvad ved jeg. Det gør i hvert fald den ordfører, man har valgt. Så jeg synes ikke, der er megen saglig diskussion i det.

Det, vi vil, er, kort fortalt, at vi vil give virksomhederne tid til to ting – og for den sags skyld også flere – men altså to centrale ting:

For det første at tjene penge.

For det andet at tilrettelægge arbejdet, så der kommer færrest mulige arbejdsulykker. Det at begrænse arbejdsulykker er også et spørgsmål

om økonomi. Så jo bedre en virksomheds økonomi er, jo bedre muligheder har man for at investere i nye maskiner. Nye maskiner er typisk sikrere i forhold til arbejdsmiljøproblemer end gamle maskiner, så de to ting mener vi er meget centrale. Og derfor mener vi det faktisk alvorligt, når vi – havde jeg nær sagt – generelt taler om administrativt bøvl.

Dette er så blot ét eksempel på, hvad man kunne gøre for at lette de administrative byrder. Men vi tror ikke på, at arbejdsgivere i dag har nogen som helst interesse i at genere deres medarbejdere. Det kan godt være, at arbejdsgivere for 100 år siden misbrugte deres medarbejdere, fordi de skulle have det, man dengang kaldte profit, og fordi de var mere hæmningsløse, men sådan er situationen ikke i dag. For enhver virksomhed med respekt for sig selv ved, at hvis man ikke har et ordentligt arbejdsmiljø, så får man ikke nogen goodwill, og så kan man ikke sælge sine varer.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg står faktisk og overvejer, om ikke jeg skulle give fru Charlotte Antonsen og hr. Knud Erik Kirkegaard følgende tilbud:

At vi tre i forening etablerer en studiekreds. Sådan en hel privat studiekreds, som går på, at vi går ind og kigger på de her ting med det fælles udgangspunkt, at antallet af arbejdsulykker, som jeg erkender er stigende, og antallet af arbejdsskader bliver nedbragt. Og når vi når et resultat, som vi mener, vi kan sælge til vores respektive grupper, så går vi ud med det.

Men jeg er nødt til at sige, at en af mine betingelser er, at hvis udgangspunktet for den diskussion i studiekredsen skal være, at vi skal overlade det her til arbejdsgiverne alene at vurdere, hvordan arbejdsstyret er ude på den enkelte arbejdsplads, så deltager jeg ikke. For det er simpelt hen for dumt.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg godt sige, at nu fik vi afsløret, hvad det er, man vil i forhold til arbejdsmiljølovgivningen. Man vil give virksomhederne tid til at tjene penge til at købe nye maskiner. Man ofrer altså her kynisk arbejdsmiljøet.

Den systematiske indsats via arbejdspladsvurderinger og gennem et systematisk samarbejde i virksomhedernes sikkerhedsorganisatio-